

Warszawa, dnia 26 czerwca 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 451/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

Sędziowie: SO Ludmiła Tułaczko (spr.)

SO Marek Wojnar

Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Karolina Kozuchowska

przy udziale prokuratora Teresy Pakieły

po rozpoznaniu dnia 26 czerwca 2017 r. w Warszawie

sprawy P. D. (1) syna S. i K., ur. (...) w W.

oskarżonego o czyny z art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, art. 263 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 281 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 7 listopada 2016 r. sygn. akt VIII K 677/15

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że w pkt IX ustala łączną wartość szkody na kwotę 31 200 złotych, w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego P. D. (1) od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata U. W. kwotę 516,60 złotych obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonego w drugiej instancji oraz podatek VAT.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Anna Zawadka SSO Marek Wojnar

Sygn. akt VI Ka 451/17

UZASADNIENIE

P. D. (1) został oskarżony o to, że:

1. w dniu 10-09-2014 r. w miejscowości N. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) i A. W. (1) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem, pokonując zabezpieczenia w postaci zamka drzwi balkonowych, czym spowodował stratę o wartości 100 zł na szkodę S. W., a następnie wszedł do wnętrza budynku i dokonał penetracji pomieszczeń, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez domownika, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne, to jest o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

2. w dniu 10-09-2014 r. w miejscowości B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) i A. W. (1) po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń w postaci zamków okna oraz drzwi wejściowych domu jednorodzinnego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia następujących przedmiotów: plecaka Q., srebrnej cukiernicy z przykrywką i łyżeczką, dwóch kart SIM, cukiernicy z przykrywką koloru srebrnego, koraliki koloru czarnego, srebrnego wazonika w kształcie łabędzia, posążka mężczyzny koloru srebrnego, zegarka do mierzenia tętna marki G. z opaską, okularów przeciwsłonecznych, aparatu fotograficznego marki S. (...) nr (...), ładowarki marki S., dwóch kabli antenowych, plecaka z napisem (...), tacy koloru srebrnego, dzbanka koloru srebrnego, golarki marki P. z przewodem zasilającym, torebki damskiej czarnej, rzemyka z zapięciem, drewnianego różańca z metalowym krzyżykiem, czterech spinek do krawatów, konsoli do gier (...), zegarka C., biżuterii w postaci: naszyjników, kolczyków, bransolety, łańcuszków, wisiorów, pierścionków, krzyżyka, medalika, maszynki do strzyżenia włosów marki R. typ (...) o łącznej wartości 6 600 złotych na szkodę E. K. (1), powodując jednocześnie uszkodzenia okna oraz drzwi wejściowych o wartości 3 500 zł na szkodę w/wym, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk ;

3. w dniu 10-09-2014r. w W. przy ul. (...) w komórce lokatorskiej przypisanej do lokalu nr (...) bez wymaganego zezwolenia, posiadał dwadzieścia dwa naboje myśliwskie kal. 12/70 produkcji polskiej, trzy naboje myśliwskie śrutowe kal. 12/67 produkcji włoskiej, czterdzieści trzy naboje sportowe bocznego zapłonu kal. 5, 6 mm L., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 263 § 2 kk tj. o czyn z art. 263 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

4. w dniu 24-02-2014 r. w R. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną mężczyzną i nieustaloną kobietą, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń w postaci zamka drzwi balkonowych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 6000 złotych, nie mniej niż 600 Euro, 1600 dolarów kanadyjskich, biżuterię złotą i srebrną w postaci kolczyków, łańcuszków, obrączek, sygnetów, bransoletek, pierścionków o łącznej wartości ok. 4000 złotych, kilka butelek alkoholu różnego rodzaju o wartości ok. 500 złotych, aparat fotograficzny N., kamerę P., telefon komórkowy N. (...), urządzenie do mierzenia zawartości gazu w szybach zespolonych (...nr (...), laptop A. o nr ser. (...) wraz z modemem (...), magnes neodymowy, walizkę z kompletem noży, walizkę czarną, sukienkę czarną wieczorową, futro, jedwabną halkę, album numizmatyczny z monetami o łącznej wartości nie mniejszej niż 53 717 złotych na szkodę K. J. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

5. w dniu 24-02-2014r. w R. przy ul. (...), bezpośrednio po dokonaniu włamania i kradzieży pieniędzy w kwocie 6000 złotych, nie mniej niż 600 Euro, 1600 dolarów kanadyjskich, biżuterii złotej i srebrnej w postaci kolczyków, łańcuszków, obrączek, sygnetów, bransoletek, pierścionków o łącznej wartości ok. 4000 złotych, kilku butelek alkoholu różnego rodzaju o wartości ok. 500 złotych, aparatu fotograficznego N., kamery P., telefonu komórkowego N. (...), urządzenia do mierzenia zawartości gazu w szybach zespolonych (...) nr (...), laptop A. o nr ser. (...) wraz z modemem (...), magnesu neodymowego, walizki z kompletem noży, walizki czarnej, sukienki czarnej wieczorowej, futra, jedwabnej halki, albumu numizmatycznego z monetami o łącznej wartości nie mniejszej niż 53 717 złotych na szkodę K. J. (1), w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy, doprowadził B. S. do stanu bezbronności w ten sposób, że otworzył drzwi pasażera w samochodzie, którym kierował B. S. i rozpylił w kierunku jego twarzy gaz łzawiący, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne tj. o czyn z art. 281 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

6. w dniu 24-07-2014 r. w W. ul. (...) dokonał włamania do budynku mieszkalnego poprzez podważenie okien i wyważenie drzwi balkonowych skąd zabrał w celu przywłaszczenia biżuterię złotą i srebrną, żelazko marki P., wyciskarkę do owoców, lornetkę, telefon komórkowy marki N. (...) o nr IMEI: (...), pieniądze w kwocie 8000 zł, 850 euro, 1638 USD, alkohol powodując straty o łącznej wartości 35270 zł na szkodę J. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

7. w niustalonych dniach w okresie od 16-07-2013 r. do dnia 10-09-2014 r. w niustalonym miejscu a ujawnionym w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:

a. w okresie od 29-03-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby szlifierkę B., stojak do roweru (...), uchwyty rowerowe na samochód marki T., kask rowerowy A. i kask motorowy V., siodełko D. marki S. (...), drążek kierownicy marki T. (...), korba, przerzutka przednia i tylna marki S. model D., metalowy uchwyt na bidon Z., pedały zatrzaskowe S. o łącznej wartości 6 700 zł uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do pomieszczeń garażowych w Ł. przy ul. (...) w dniu 29 marca 2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

b. w okresie od 02-09-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby słuchawki bezprzewodowe T. (...) wraz z ładowarką, ryngraf srebrny z wizerunkiem Matki Boskiej i dedykacją, sygnet srebrny i siedem sztuk zegarków męskich o łącznej wartości 2270 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w K. w dniu 02-09-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

c. w okresie od 13-04-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby zegarek damski koloru złotego produkcji rosyjskiej, nakręcany, zegarek męski C. z bransoletą koloru srebrnego o łącznej wartości 900 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości W. (...) gmina P. w dniu 13-04-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

d. w okresie od 18-07-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby zegarek damski (...) z metalową bransoletką, srebrną bransoletkę i pierścioneł stanowiące komplet o łącznej wartości 1000 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w S. w dniu 18-07-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

e. w okresie od 21-06-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby aparat fotograficzny F. z futerałem i kablem o wartości 500 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w Z. w dniu 21-06-2014 r., które przechowywał w miejscu zamieszkania swojej siostry A. D. w W. przy ul. (...),

f. w okresie od 08-09-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby torebkę z zawartością brązowych kamyków oraz dyktafon O. (...) o wartości nie mniejszej niż 900 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w W. w dniu 8-09-2014 r., który przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

g. w okresie od 26-03-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby rower wyczynowy typu „składak” o wartości nie mniejszej niż 900 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do garażu w bloku przy ul. (...) w Ł. dokonanej w okresie od 26 do 29-03-2014 r., który częściowo zdekompletował zastępując kierownicę, mostek, siodełko, gripsy, opony i pedały częściami innych rowerów i przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

h. w okresie od 19-08-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od niustalonej osoby: klaser ze znaczkami, torbę czarną, futro koloru czarnego z kawalków lisa z kapturem, futro z jenotów koloru szarego, płaszcz koloru brązowego firmy (...), bluzkę w kolorze ecru, 7 sztuk torebek skórzanych, księgę (...), komplet sztućców srebrnych w drewnianej szkatułce, pudełeczko na biżuterię z alabastru, zegarek okrągły damski marki (...), zegarek damski marki (...) o łącznej wartości

nie mniejszej niż 10 500 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w F. w dniu 19-08-2014 roku, które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

i. w okresie od 16-07-2013 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby drobne monety polskie i Euro o łącznej wartości nie mniejszej niż 400 złotych oraz monetę o nominale 200 zł z napisem „(...)” wydaną w 1974 r. i pudełeczko koloru bordowego z zawartością monety okolicznościowej z napisem: (...) o łącznej wartości nie mniejszej niż 500 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do mieszkania przy ul. (...) w W. w dniu 16-07-2013 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

j. w okresie od 02-09-2014 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby książkę serwisową wraz z protokołem naprawa gwarancyjnych pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), kluczykiem i pilotem o wartości nie większej niż 440 zł uzyskany za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem w/wym. pojazdu w dniu 02-09-2014 r. w K., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

k. w okresie od 29-05-2014 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby pendrive m-ki kingston data travel 1 GB o wartości nie większej niż 20 zł uzyskany za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu w W. przy ul. (...) w dniu 29-05-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

l. w okresie od 21-03-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: zegarek damski B. symbol (...), srebrny łańcuszek z zawieszka w postaci kulki wysadzanej kamykami typu S. o łącznej wartości nie większej niż 350 zł uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) w J. przy ul. (...) w dniu 21-03-2014 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

m. w okresie od 10-05-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: pierścionek srebrny z trzema oczkami z bursztynu o wartości 200 zł uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu w W. przy ul. (...) w dniu 10-05-2014 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

n. okresie od 27-05-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: telefon komórkowy marki S. wraz z baterią oraz dysk twardy m-ki S. o poj. 1 TB z przewodem zasilającym oraz wyjściem USB o łącznej wartości nie mniejszej niż 400 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w W. w dniu 27-05-2014 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

o. w okresie od 14-10-2013r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: zegarek „czajka” koloru żółtego z kwadratową tarczą i bransoletą koloru żółtego wartości 100 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości W. w dniu 14-10-2013 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

p. w okresie od 19-12-2013 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: konsolę (...) wraz z przystawką (...) i dwoma padami koloru czarnego wartości 1555 złotych oraz telefon komórkowy marki N. o nr IMEI: (...) wartości 579 zł (który następnie przekazał ustalonej osobie), uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości L. ul. (...) w dniu 19-12-2013 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

q. w okresie od 12-05-2014 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby telefon komórkowy marki S. o nr IMEI: (...) wartości 800 zł, który następnie przekazał ustalonej osobie, uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości W. w dniu 12-05-2014 r., a który przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

r. w okresie od 05-08-2013 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: tablet marki S. (...)nr IMEI: (...) wartości 1429 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży do domu w miejscowości B. w dniu 05-08-2013 r., który następnie przekazał córce P. D. (2)

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne **tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk**

Po rozpoznaniu sprawy VIII K 677/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie na mocy wyroku z dnia 7 listopada 2016r. orzekł:

I. oskarżonego P. D. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt 1 uznał za winnego tego, że w dniu 10.09.2014 r. w miejscowości N. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z dwiema innymi ustalonymi osobami, usiłował dokonać kradzieży z włamanie m, pokonując zabezpieczenia w postaci zamka drzwi balkonowych, czym spowodował stratę o wartości około 100 zł na szkodę S. W., a następnie wszedł do wnętrza budynku i dokonał penetracji pomieszczeń, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez domownika, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazał go, a na podstawie art. 14 §1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 §2 k.k. karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki diennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 46 §2 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. D. (1) nawiązkę poprzez zapłatę na rzecz S. W. kwoty 100 (stu) złotych;

III. oskarżonego P. D. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt 2, uznał za winnego tego, że w dniu 10.09.2014 r. w miejscowości B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z dwiema innymi ustalonymi osobami, dokonał kradzieży w włamanie do domu jednorodzinne go w ten sposób, że po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń w postaci zamków okna oraz drzwi wejściowych, zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: plecaka Q., srebrnej cukiernicy z przykrywką i łyżeczką, dwóch kart SIM, cukiernicy z przykrywką koloru srebrnego, koralu koloru czarnego, srebrnego wazonika w kształcie łabędzia, posążka mężczyzny koloru srebrnego, zegarka do mierzenia tętna marki G. z opaską, okularów przeciwsłonecznych, aparatu fotograficznego marki S. (...) nr (...), ładowarki marki S., dwóch kabli antenowych, plecaka z napisem (...), tacy koloru srebrnego, dzbanka koloru srebrnego, golarki marki P. z przewodem zasilającym, torebki damskiej czarnej, rzemyka z zapięciem, drewnianego różańca z metalowym krzyżykiem, czterech spinek do krawatów, konsoli do gier (...), zegarka C., biżuterii w postaci: naszyjników, kolczyków, bransolety, łańcuszków, wisiorów, pierścionków, krzyżyka, medalika oraz maszynki do strzyżenia włosów marki R. typ (...), powodując straty o łącznej wartości około 6500 złotych, na szkodę E. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazał go oraz wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 §2 k.k. karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki diennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

IV. na podstawie art. 46 §2 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. D. (1) nawiązkę poprzez zapłatę na rzecz E. K. (1) kwoty 3000 (trzy tysiące) złotych;

V. oskarżonego P. D. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 3 który to czyn wyczerpuje dyspozycję art.263 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 263§ 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazał go, a na podstawie art. 263 §2 kk w wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego P. D. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt 4 uznał za winnego tego, że w dniu 24.02.2014 r. w R. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną i nieustaloną kobietą, dokonał kradzieży z włamanie m do budynku mieszkalnego w ten sposób, że po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń w postaci zamka drzwi balkonowych, zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: pieniędzy w kwocie 6000 złotych, nie mniej niż 600 Euro, 1600 dolarów kanadyjskich, biżuterii złotej i srebrnej w postaci kolczyków, łańcuszków, obrączek,

sygnetów, bransoletek, pierścionków o łącznej wartości około 4000 złotych, kilku butelek alkoholu różnego rodzaju o wartości około 500 złotych, aparatu fotograficznego N., kamery P., telefonu komórkowego N. (...), urządzenia do mierzenia zawartości gazu w szybach zespolonych (...) nr (...), laptopa A. o nr ser. (...) wraz z modemem (...), magnesu neodymowego, walizki z kompletem noży, walizki czarnej, sukienki czarnej wieczorowej, futra, jedwabnej halki oraz albumu numizmatycznego z monetami o łącznej wartości około 53 633 złote, na szkodę K. J. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazał go oraz wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 §2 k.k. karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

VII. na podstawie art. 46 §2 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. D. (1) nawiązkę poprzez zapłatę na rzecz K. J. (1) kwoty 20000 (dwadzieścia tysięcy) złotych;

VIII. oskarżonego P. D. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt 5 uznał za winnego, tego, że w dniu 24.02.2014r. w R. przy ul. (...), bezpośrednio po dokonaniu włamania i kradzieży mienia w postaci: pieniędzy w kwocie 6000 złotych, nie mniej niż 600 Euro, 1600 dolarów kanadyjskich, biżuterii złotej i srebrnej w postaci kolczyków, łańcuszków, obrączek, sygnetów, bransoletek, pierścionków o łącznej wartości około 4000 złotych, kilku butelek alkoholu różnego rodzaju o wartości około 500 złotych, aparatu fotograficznego N., kamery P., telefonu komórkowego N. (...), urządzenia do mierzenia zawartości gazu w szybach zespolonych (...) nr (...), laptopa A. o nr ser. (...) wraz z modemem (...), magnesu neodymowego, walizki z kompletem noży, walizki czarnej, sukienki czarnej wieczorowej, futra, jedwabnej halki oraz albumu numizmatycznego z monetami o łącznej wartości około 53 633 złote, na szkodę K. J. (1), w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy, doprowadził B. S. do stanu bezbronności w ten sposób, że otworzył drzwi pasażera w samochodzie, którym kierował B. S. i rozpylił w kierunku jego twarzy gaz łzawiący, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 281 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 281 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazał go oraz wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 §2 k.k. karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

IX. oskarżonego P. D. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt 6, uznał za winnego tego, że w dniu 24.07.2014 r. w W. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do budynku mieszkalnego w ten sposób, że po uprzednim podważeniu okien i wyważeniu drzwi balkonowych zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: biżuterii złotej i srebrnej, żelazka marki P., telefonu komórkowego marki N. (...) o nr IMEI: (...), pieniędzy w kwocie 4000 zł, 850 euro, 1638 USD oraz alkoholu, powodując straty o łącznej wartości około 35200 zł na szkodę J. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej jednego roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazał go oraz wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 §2 k.k. karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

X. na podstawie art. 46§2 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. D. (1) nawiązkę poprzez zapłatę na rzecz J. G. kwoty 30000 (trzydzieści tysięcy) złotych;

XI. oskarżonego P. D. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt 7, uznał za winnego tego, że w nieustalonych dniach w okresie od 16-07-2013 r. do dnia 10-09-2014 r. w nieustalonym miejscu a ujawnionym w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:

a. w okresie od 29-03-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby szlifierkę B., stojak do roweru (...), uchwyty rowerowe na samochód marki T., kask rowerowy A. i kask motorowy V., siodełko D. marki S. (...), drążek kierownicy marki T. (...), korbę, przerzutkę przednią i tylną marki S. model D., metalowy uchwyt na bidon Z., pedały

zatraskowe S. o łącznej wartości około 6700 zł uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do pomieszczeń garażowych w Ł. przy ul. (...) w dniu 29 marca 2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

b. w okresie od 02-09-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby słuchawki bezprzewodowe T. (...) wraz z ładowarką, ryngraf srebrny z wizerunkiem Matki Boskiej i dedykacją, sygnet srebrny i siedem sztuk zegarków męskich o łącznej wartości około 2270 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w K. w dniu 02-09-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

c. w okresie od 13-04-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby zegarek damski koloru złotego produkcji rosyjskiej, nakręcany, zegarek męski C. z bransoletą koloru srebrnego o łącznej wartości około 900 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości W. (...) gmina P. w dniu 13-04-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

d. w okresie od 18-07-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby zegarek damski (...) z metalową bransoletką, srebrną bransoletkę i pierścioneł stanowiące komplet o łącznej wartości około 1000 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w S. w dniu 18-07-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

e. w okresie od 21-06-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby aparat fotograficzny F. z futerałem i kablem o wartości około 500 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w Z. w dniu 21-06-2014 r., które przechowywał w miejscu zamieszkania swojej siostry A. D. w W. przy ul. (...),

f. w okresie od 08-09-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby torebkę z zawartością brązowych kamyków oraz dyktafon O. (...) o wartości około 900 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w W. w dniu 8-09-2014 r., który przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

g. w okresie od 26-03-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby rower wyczynowy typu „składak” o wartości około 900 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do garażu w bloku przy ul. (...) w Ł. dokonanej w okresie od 26 do 29-03-2014 r., który częściowo zdekompletował zastępując kierownicę, mostek, siodełko, gripsy, opony i pedały częściami innych rowerów i przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

h. w okresie od 19-08-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: klaser ze znaczkami, torbę czarną, futro koloru czarnego z kawałków lisa z kapturem, futro z jenotów koloru szarego, płaszcz koloru brązowego firmy (...), bluzkę w kolorze ecru, 7 sztuk torebek skórzanych, księgę (...), komplet sztuców srebrnych w drewnianej szkatułce, pudełeczko na biżuterię z alabastru, zegarek okrągły damski marki (...), zegarek damski marki (...) o łącznej wartości około 10 500 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w F. w dniu 19-08-2014 roku, które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

i. w okresie od 16-07-2013 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby drobne monety polskie i Euro o łącznej wartości nie mniejszej niż 400 złotych oraz monetę o nominale 200 zł z napisem „(...)” wydaną w 1974 r. i pudełeczko koloru bordowego z zawartością monety okolicznościowej z napisem: (...) o łącznej wartości około 500 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do mieszkania przy ul. (...) w W. w dniu 16-07-2013 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

j. w okresie od 02-09-2014 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby książkę serwisową wraz z protokołem naprawa gwarancyjnych pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), kluczykiem i pilotem o wartości około 440 zł uzyskany za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem w/wym. pojazdu w dniu 02-09-2014 r. w K., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

k. w okresie od 29-05-2014 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby pendrive m-ki k. data travel 1 GB o wartości około 20 zł uzyskany za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu w W. przy ul. (...) w dniu 29-05-2014 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

l. w okresie od 21-03-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: zegarek damski B. symbol (...), srebrny łańcuszek z zawieszka w postaci kulki wysadzanej kamykami typu S. o łącznej wartości około 350 zł uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) w J. przy ul. (...) w dniu 21-03-2014 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

m. w okresie od 10-05-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: pierścionek srebrny z trzema oczkami z bursztynu o wartości około 200 zł uzyskane za pomocą czynu zabronionego tj. kradzieży z włamaniem do domu w W. przy ul. (...) w dniu 10-05-2014 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

n. okresie od 27-05-2014 r. do 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: telefon komórkowy marki S. wraz z baterią oraz dysk twarde m-ki S. o poj. 1 TB z przewodem zasilającym oraz wyjściem USB o łącznej wartości około 400 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w W. w dniu 27-05-2014 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

o. w okresie od 14-10-2013r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: zegarek „czajka” koloru żółtego z kwadratową tarczą i bransoletą koloru żółtego wartości około 100 złotych uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości W. w dniu 14-10-2013 r. które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

p. w okresie od 19-12-2013 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: konsolę (...) wraz z przystawką (...) i dwoma padami koloru czarnego wartości około 1555 złotych oraz telefon komórkowy marki N. o nr IMEI: (...) wartości około 579 zł (który następnie przekazał ustalonej osobie), uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości L. ul. (...) w dniu 19-12-2013 r., które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

q. w okresie od 12-05-2014 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby telefon komórkowy marki S. o nr IMEI: (...) wartości około 800 zł, który następnie przekazał ustalonej osobie, uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży z włamaniem do domu w miejscowości W. w dniu 12-05-2014 r., a który przechowywał w swoim miejscu zamieszkania w W. przy ul. (...),

r. w okresie od 05-08-2013 r. do dnia 10-09-2014 r. przyjął od nieustalonej osoby: tablet marki S. (...) nr IMEI: (...) wartości około 1429 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. kradzieży do domu w miejscowości B. w dniu 05-08-2013 r., który następnie przekazał córce P. D. (2),

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk skazał go, a na podstawie art. 291 §1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 §2 k.k. karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 85 §1kk, art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone w punkcie I, III, V, VI, VIII, IX, XI wyroku kary pozbawienia wolności oraz grzywny połączył i wymierzył P. D. (1) karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w rozmiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych;

III. na podstawie art. 44§6 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci 22 sztuk nabojów myśliwskich kal. 12/70 produkcji polskiej, 3 sztuk nabojów myśliwskich śrutowych kal. 12/67 produkcji włoskiej, koszyczka z 43 nabojami sportowymi bocznego zapłonu kal. 5,6 mm L., opisanych pod poz. Drz 4309/15;

IV. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu P. D. (1) w pkt XII wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 września 2014 roku od godziny 13.30 do dnia 7 listopada 2016 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 618 §1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. U. W. kwotę 1596 (tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt sześć) złotych plus VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną wykonaną z urzędu na rzecz oskarżonego P. D. (1);

VI. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych ustalając, że wydatki ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony, który zaskarżył wyrok w całości na swoją korzyść. Wyrokowi temu zarzucił:

1. błędy w ustaleniach faktycznych;
2. rozstrzygnięcie nieoparte żadnym materiałem dowodowym, a jedynie na spekulacjach sędziego;
3. nagminne i chroniczne łamanie praw z pełną premedytacją Kodeksu karnego i Kodeksu postępowania karnego, Konstytucji RP oraz Konwencji Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Wolności w Strasburgu;
4. zatajenie materiałów dowodowych świadczących o niewinności oskarżonych i odrzucanie czy oddalanie wniosków dowodowych, które miały na celu definitywnie wykluczyć możliwość popełnienia przestępstw przez wszystkich oskarżonych;
5. działanie na szkodę oskarżonego z pełną świadomością i premedytacją;
6. stronniczość sędziego od samego początku sprawy aż do końca po wyrok;
7. sędzia prowadziła sprawę w trybie na „akord” a nie chciała ustalić prawdy, zależało jej na szybkości zakończenia tej sprawy – art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k.;
8. sędzia dopuściła się przestępstw gwarantowanych praw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Wolności w Strasburgu;
9. materiał dowodowy mający istotny wpływ na treść orzeczenia i merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy został przez sędzię zatajony;
10. sędzia oparła swój wyrok na wierze a nie na materiale dowodowym aby skazać oskarżonego, zataiła cały materiał dowodowy i go nie chciała przeprowadzić;
11. błędy proceduralne i błędy materialne;
12. sędzia zataiła bliskość znajomości z oskarżonym, co jest niedopuszczalne;
13. sędzia zataiła przestępstwa, które popełnili pokrzywdzeni w tej sprawie co jest przestępstwem;
14. sędzia dopuściła się przestępstw:

- Kodeksu karnego art. 234 k.k., art. 236 § 1 k.k., art. 239 § 1 k.k., art. 240 § 1 k.k.,

- Kodeksu postępowania karnego art. 1 k.p.k., art. 2 §1 pkt 1, 2, 3, 4 i §2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 1 i 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 19 § 1 pkt 1, 2, 3, 4 i §3 k.p.k., art. 28 § 3 k.p.k., art. 32 § 1 pkt 1, 2, 3 k.p.k., art. 40 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 41 § 1 i 2 k.p.k., art. 42 § 1 i 3 k.p.k.

- gwarantowanych praw Konstytucji RP art. 30, art. 31 ust. 1, 2, 3, art. 32 ust. 1, 2, art. 33 ust. 1, art. 37 ust. 1, art. 38, art. 40, art. 42 ust. 1, 2, 3, art. 45 ust. 1, art. 47, art. 51 ust. 1, 2, 3, 4, 5, art. 54 ust. 1;

- gwarantowanych praw Konwencji Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Wolności w Strasburgu art. 6 ust. 1, 2, 3 litera D, art. 7 ust.1, 2, art. 8 ust. 1, 2, art. 13, art. 14.

Apelację od powyższego wyroku wniósł również obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego. Na podstawie art. 427 k.p.k. i art. 428 § 1 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a) art 366 k.p.k. w z w. z art 9 k.p.k. i art 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie i oddalenie wniosków dowodowych oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy, w tym na okoliczność wyceny uszkodzeń powstałych w trakcie czynów popełnionych przy ul (...) w R., przy ul. (...) w W., przy ul. (...) w N., przy ul. (...) w B., jako okoliczności nie mającej znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego i uznanie wniosków za zmierzające w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania, w sytuacji gdy oskarżony kwestionuje nie tylko sprawstwo, ale również wartość rzeczy oraz wysokość powstałej szkody, a zeznania świadków nie są jednoznaczne, zaś Sąd orzekając o winie również zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych nawiązkę w znacznej wysokości;

b) art 7 k.p.k., w zw. z art 410 k.p.k. poprzez nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, zwłaszcza tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego, orzeczenie z naruszeniem zasady obiektywizmu oraz dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

W konsekwencji powyższych zarzutów zaskarżonemu orzeczeniu zarzucam także:

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał istotny wpływ na treść wyroku, wyrażający się w:

a) nieuzasadnionej sprzeczności poczynionych ustaleń, które nie korespondują z treścią zebranego materiału dowodowego w sprawie, zaś są jedynie powieleniem niekompletnego aktu oskarżenia, co miało wpływ na wadliwość rozstrzygnięcia, w szczególności poprzez błędne i niewynikające z materiału dowodowego uznanie, iż oskarżony P. D. (1) dopuścił się czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, polegających na działaniu wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, dokonując kradzieży z włamaniem, bądź usiłując jej dokonać, podczas gdy wnikliwa analiza materiału dowodowego, iż brak jest bezpośrednich dowodów na udział oskarżonego w tych czynach, zaś sam fakt odnalezienia przedmiotów rozpoznanych przez pokrzywdzonych, jako stanowiących ich własność nie powinien przesądzać o sprawstwie oskarżonego, stąd wykluczony jest jego udział w zarzucanych oskarżonemu czynach;

b) braku rzeczowej oraz merytorycznej analizy przez Sąd sprawy, jak też błędne nie rozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a szczególnie tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego, (oddalenie wniosków dowodowych oskarżonego pozbawiając go możliwości dowodzenia podnoszonych twierdzeń, zwłaszcza brak kluczowej analizy materiałów operacyjnych, brak przesłuchania funkcjonariuszy obserwujących oskarżonego, stanowiącej jeden z podstawowych i konsekwentnie podnoszonych dowodów potwierdzających wersję oskarżonego) świadczących o błędnym ustaleniu, że P. D. (1) dokonał zarzucanych mu czynów, jedynie rozstrzygając nieusuwalne wątpliwości na niekorzyść.

c) nieuzasadnionym przyjęciu tezy, że zgromadzone w niniejszej sprawie materiały pozwalają jednoznacznie na przyjęcie, że oskarżony wielokrotnie przyjął od nieustalonych osób szereg przedmiotów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, które przechowywał w swoim miejscu zamieszkania, bądź osób najbliższych w W., podczas gdy istotny brak rzeczowej oraz merytorycznej analizy przez Sąd sprawy, w szczególności błędne uznanie niewiarygodności wyjaśnień oskarżonego na etapie postępowania sądowego, co do faktycznego pochodzenia tych przedmiotów, okoliczności w jakich przedmioty te znalazły się w mieszkaniu oskarżonego, przyczyn dla których przedmioty uznane za pochodzące z przestępstwa, przy bezkrytycznym nieuzasadnionym przyjęciu wiarygodności wyjaśnień przesłuchanych świadków, przy jednoczesnym ustaleniu, że rzeczy te nie należą do P. D. (1) i pominięciu wątpliwości zgłaszanych przez oskarżonego oraz oddaleniu złożonych wniosków dowodowych przeczy całościowej ocenie materiału w zakresie odpowiedzialności oskarżonego za czyny z art. 291 § 1 k.k. oraz zasadzie wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k.

Obrońca w konkluzji wniósł o:

1. zmianę wyroku w całości wobec oskarżonego P. D. (1), poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości wobec oskarżonego P. D. (1) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca wniósł również o zasądzenie na rzecz adw. U. W. kosztów obrony z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, oświadczając, że koszty te nie zostały pokryte ani w całości, ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie wniesione apelacje nie są zasadne a zawarte w nich zarzuty i wnioski nie zasługują na uwzględnienie. Wbrew zarzutom skarżących Sąd I instancji w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie. Zgromadzony materiał dowodowy ocenił zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 7 k.p.k. Swoje stanowisko w zakresie winy oskarżonego szczegółowo uzasadnił w motywach pisemnych do zaskarżonego wyroku wskazując, którym dowodom dał wiarę i dlaczego nie uwzględnił dowodów przeciwnych, co w pełni realizuje zasady z art. 424 § 1 k.p.k. Zarzuty oskarżonego P. D. (1) dotyczące braku obiektywizmu sędziego rozpoznającego niniejszą sprawę są bezzasadne i wynikają tylko z subiektywnych ocen skarżącego, niepopartych obiektywnymi okolicznościami. Sędzia złożyła oświadczenie, że nie łączyły ją z oskarżonym żadne relacje prywatne zaś skarżący, nie przedstawił argumentów podważających treść tego oświadczenia. / tom 16, k-3299/ Stronniczości sędziego, co zarzuca w apelacji, nie dowodzą czynności procesowe w postaci oddalenia wniosków dowodowych, w tym także o dołączenie do akt niniejszej sprawy materiałów operacyjnych policji związanych z obserwacją oskarżonego i innych współdziałających z nim osób. Nie można podzielić zarzutów zawartych w apelacji obrońcy, aby możliwość obrony oskarżonego była w niniejszym postępowaniu ograniczona ze względu na oddalenie niemalże wszystkich jego wniosków dowodowych a ich zasadność powinna być badana w kontekście treści i możliwej do wykazania okoliczności z zakresu tezy dowodowej, a nie w aspekcie ich ilości i być może czasu koniecznego do ich przeprowadzenia. Obrońca zarzuca niezasadne oddalenie wniosków dowodowych o przesłuchanie funkcjonariusza policji E. K. (2) na okoliczność sposobu i weryfikacji prawidłowości przekazywania przedmiotów pokrzywdzonym, albowiem przedmioty mogły być wydawane bez przeprowadzenia jakiegokolwiek kontroli i pomimo, iż co do niektórych z przekazanych przedmiotów nie została zgłoszona kradzież, m.in. zegarek m-ki „(...)” został przekazany J. M. (1) mimo braku powiadomienia odpowiednich organów o jego zaginięciu. Nadto, dokumentacja fotograficzna, czy też protokół przeprowadzony z przekazania przedmiotów nie potwierdza tytułu własności do wydanych przedmiotów. Także przeprowadzenia eksperymentu procesowego połączonego z wizją lokalną w R. na okoliczność wykazania, że świadek B. S. zeznał nieprawdę w zakresie czynu opisanego w punkcie 5 wyroku, a więc na okoliczność ustalenia, że oskarżony nie doprowadził tegoż świadka do stanu bezbronności poprzez rozpylenie w kierunku jego twarzy gazu łzawiącego oraz

związany z tym wniosek dowodowy z dnia 6 lipca 2016 r. odnośnie zabezpieczenia dowodu w postaci nagrania ze zgłoszenia na numer 112 dokonanego przez w/w świadka w celu wykazania, iż treść ustnego zawiadomienia o zdarzeniu znacząco różni się od zeznań tegoż świadka złożonych na kolejnych etapach postępowania karnego. Również oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego antropologa w zakresie wykazania, czy portret pamięciowy oskarżonego tożsamy jest z jego rzeczywistym wyglądem, który to wniosek może mieć istotne znaczenie albowiem sam świadek M. P. widząc oskarżonego na sali rozpraw w dniu 18 sierpnia 2016 r. oraz zgodnie z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym - kilkakrotnie uczestnicząc w dowożeniu oskarżonego do różnych miejsc nie miał pewności, czy jest to ta sama osoba. Postanowienia Sądu Rejonowego, zdaniem obrońcy, oddalające wnioski dowodowe oskarżonego w przeważającej mierze zawierały stwierdzenie, iż zmierzają one do przedłużenia postępowania, składane są na późnym etapie postępowania, bądź też nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Obrońca argumentuje, że nie można zaakceptować czynności Sądu polegającej w pierwszym etapie na oddaleniu wniosku dowodowego o zabezpieczenie dowodu ze zgłoszenia na policję zawiadomienia o przestępstwie przez B. S., a na rozprawie sądowej na końcowym etapie postępowania, tj. w dniu 27 października 2016 r. wskazać, iż dowodu z odtworzenia takiego nagrania nie da się przeprowadzić, albowiem nagranie takie nie zostało zabezpieczone i na tej podstawie złożony wniosek dowodowy po raz kolejny oddalić. Ponadto obrońca zarzuciła, że wniosek dowodowy mający na celu wykazanie, że oskarżony w momencie, gdy dokonywane były niektóre z zarzucanych mu czynów znajdował się w innym miejscu, a więc wniosek dotyczący odtworzenia materiałów operacyjnych z obserwacji oskarżonego został oddalony z uwagi na to, że: „Nie zostało ustalone jakie czynności poza procesowe były prowadzone wobec oskarżonego i aby materiały z tych czynności zostały utracone”, (Postanowienie z dnia 27 października 2016 r.). Zdaniem obrońcy - Sąd, jako organ państwowy winien być władny zwrócić się do określonych instytucji celem pozyskania materiałów operacyjno - rozpoznawczych i na tej podstawie ustalić, czy sprawstwo oskarżonego znajduje potwierdzenie w takich dokumentach. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem oskarżonego prowadzona wobec niego obserwacja, która została także potwierdzona dokumentem uzyskanym z Wydziału Kryminalnego Komendy Stołecznej Policji zawierają czas i miejsca, w których przebywał oskarżony, w tym informacje, iż nie mógł on znajdować się w miejscach wskazanych w akcie oskarżenia. Oznacza to, iż materiały te były istotne z punktu widzenia sprawstwa oskarżonego za popełnienie zarzucanych mu czynów. Nieprzeprowadzenie tychże dowodów z kolei naruszyło przepisy prawa karnego procesowego. Z przedstawionymi zarzutami nie można się zgodzić. Oddalenie wniosków dowodowych znajduje oparcie w treści art. 170 § 1 k.p.k., który sąd I instancji prawidłowo stosował w niniejszej sprawie. Wniosek dowodowy powinien zmierzać do wykazania tezy, którą ma udowodnić, musi się do tego nadawać i być możliwy do przeprowadzenia. Nie chodzi przecież o to, aby sąd przeprowadzał wszystkie dowody zgłoszone przez oskarżonego. Należy przeprowadzić te dowody, które zmierzają do wyjaśnienia sprawy. Tymczasem, jak wynika z pisma /k- 3592/ Komendanta Stołecznej Policji zgodnie z art. 20 b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno- rozpoznawczych, a także o prowadzonych czynnościach oraz stosowanych metodach ich realizacji może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściągane go z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności. Tym samym Policja odmówiła ujawnienia tych materiałów. Oddalenie wniosków dowodowych związanych z materiałami operacyjnymi nie miało żadnego wpływu na przypisanie oskarżonemu sprawstwa zarzucanych mu przestępstw gdyż Sąd I instancji ocenił materiał jawny, zeznania świadków, protokoły przeszukania i opinie biegłych. Winę oskarżonego stwierdził na podstawie dowodów, które zostały przeprowadzone w toku postępowania sądowego, umożliwiając tym samym oskarżonemu czynny udział w procesie, przy poszanowaniu zasad jawności i bezpośredniości. Policjantka E. K. (2) sporządzała protokoły zeznań pokrzywdzonych, którzy opisywali, po jakich cechach rozpoznali przedmioty podczas okazania. Na okoliczność rozpoznania rzeczy zeznawali świadkowie i to ich zeznania, złożone na rozprawie podczas obecności oskarżonego i obrońcy, weryfikowały prawidłowość rozpoznania. Dodatkowo ten walor spełniał liczny materiał poglądowy w postaci fotografii, które wskazywały na wygląd rzeczy i warunki w jakich rozpoznanie miało miejsce. Portret pamięciowy sporządzony na podstawie zeznań świadka B. S. stanowi materiał pomocniczy dla Policji. Natomiast istotny dowód w sprawie to bezpośrednie okazanie oskarżonego pokrzywdzonemu. Oskarżony w swojej apelacji zarzuca, że nie jest możliwe, aby dwóch przestępstw kradzieży w włamaniu opisanych a punktach I i II zaskarżonego wyroku, dokonał w dniu 10.09.2014r. w tym samym czasie. Istotnie, zeznania świadków S. W. i H. B. (1) dotyczące czasu popełnienia tych przestępstw są nieprecyzyjne, co nie oznacza, że oskarżony tych przestępstw nie popełnił. Z zeznań

świadka A. M., policjanta prowadzącego obserwację oskarżonego wynika, że stracił kontakt wzrokowy z taksówką, którą poruszał się oskarżony na ulicy (...) w P., czyli w miejscu gdzie doszło do usiłowania włamania do domu S. W. a następnie zauważył, że taksówka przemiesza się w kierunku B. W B. na ulicy (...) miało miejsce włamanie do domu świadka E. K. (1). Niewątpliwie włamanie do domu świadka E. K. (1) w B. zostało popełnione po nieudanej próbie kradzieży z włamaniem do domu S. W. w N. gdyż taka kolejność wynika z logiki zdarzeń. Nieścisłości dotyczące czasu popełnienia tych przestępstw nie są jednak istotne gdy weźmie się pod uwagę odległość pomiędzy ulicą (...) w N. a ulicą (...) w B.. To w linii prostej 4,22 km a w linii drogowej 6,14 km. Czas podróży samochodem to 11 minut. Oskarżony przemieszał się razem z A. W. (2), R. W. (2) i M. P. wynajętą taksówką (...) S. (...) nr rej (...). Brak przeprowadzenia eksperymentu procesowego w celu ustalenia czasu przejazdu i możliwości popełnienia przestępstw w czasie wskazanym przez świadków nie miało wpływu na prawidłowość orzekania skoro dostępne dane dostatecznie wyjaśniają, że popełnienie obu przestępstw w dniu 10.09.2014r. było możliwe bezpośrednio po sobie, w czasie zbliżonym do tych, które podali pokrzywdzeni i policjant A. M.. Obrońca dodatkowo podważa w apelacji wartość szkody określonej przez pokrzywdzonych na 100 zł podczas gdy M. W. zeznała, że drzwi balkonowe były lekko uszkodzone i nie zostały naprawione. Niewątpliwie nastąpiło podważenie śrubokrętem okna balkonowego w domu świadka w N., gdyż taki wniosek wynika z protokołu oględzin oraz wyjaśnień A. W. (1). Obrońca w apelacji pomija wnioski jakie wynikają z zeznań E. W., / k- 3204 tom 16 / która podała, że naprawa uszkodzonego okna balkonowego podczas usiłowania włamania to koszt wymiany drzwi balkonowych podwójnych, co stanowi kwotę 5. 000 zł . Pokrzywdzeni zeznając na rozprawie szkodę wycenili na 3 000 zł. Sąd I instancji przyjął więc najkorzystniejszą dla oskarżonego wartość. W innym wypadku należałoby opierając się na zeznaniach M. W. i E. W. ustalić, że wartość wyrządzonej szkody to tyle ile kosztuje wymiana nowego okna balkonowego gdyż wartość szkody uwzględnia także przywrócenie do stanu poprzedniego. W tym wypadku wartość wymiany okna balkonowego na nowe byłaby zdecydowanie wyższa niż przejęta na korzyść oskarżonego kwota 100 zł. W tym zakresie Sąd I instancji prawidłowo postąpił oddalając wniosek dowody o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy. Trzeba podkreślić, że zdarzenie to miało miejsce w 2014r. czyli trzy lata temu, tak więc nawet jeżeli drzwi balkonowe nie zostały wymienione w domu w N. to przecież przez czas od popełnienia przestępstwa do chwili obecnej były użytkowane, co ma wpływ na treść opinii i jej wiarygodność. Sąd I instancji przekonująco uzasadnił, że o sprawstwie oskarżonego w ramach czynów 1 i 2 świadczą wyjaśnienia A. W. (1) z postępowania przygotowawczego. Wynika z nich jednoznacznie, że P. D. (1) uczestniczył w tych przestępstwach - otwierał śrubokrętem drzwi balkonowe /k- 1242- 1243, tom IV/. Nie można podzielić zarzutów oskarżonego o braku wiarygodności A. W. (1) skoro za te czyny wraz z R. W. (1) zostali prawomocnie skazani na mocy wyroku w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi -Północ w Warszawie VIII K 233/16 / k- 3714 -3718 tom 18/ Fakt ten nie potwierdza zarzutów, aby wyjaśnienia A. W. (1) zostały wymuszone skoro dobrowolnie poddał się karze. W żadnej mierze nie można uznać za zasadne zarzutów obu apelacji jakoby oskarżony został padł ofiarą spisku policji, która celowo nie udostępniła materiałów operacyjnych. Tym bardziej nie są przekonujące zarzuty skarżących, skupiające się na wykazaniu, że materiały operacyjne wskazują, że P. D. (1) nie popełnił przestępstw polegających na włamaniu do domów w N., B., R. i w W. przy ulicy (...). Dowody potwierdzające winę oskarżonego pochodzą z różnych źródeł nie tylko od A. M. i A. W. (1). Wina oskarżonego wynika z zeznań H. i S. B. oraz M. i E. W.. Zeznania potwierdzają także protokoły oględzin miejsc zdarzenia oraz przeszukanie taksówki, którą prowadził M. P., a którą w tym dniu obserwowali policjanci. Zeznania świadków znajdują potwierdzenie w wynikach przeszukania samochodu, którym poruszali się sprawcy gdyż tam także znaleźli przedmioty i narzędzia, które zostały użyte do włamań. Były to rękawiczki oraz wkretaki, które odpowiadają kształtom uszkodzeń w domu w B. oraz domu położonym w W. przy ulicy (...). Ponadto, to co najbardziej przekonuje to wśród przedmiotów odnalezionych w taksówce, które rozpoznała E. K. (1), jako skradzione z domu w B., znajdowały się dokumenty bankowe wystawione na jej nazwisko. Sąd I instancji, wbrew zarzutom obrońcy, prawidłowo określił szkodę wyrządzoną E. K. (1) podczas włamania do domu w B.. W tym zakresie dokonał korekty na kwotę 6.500 zł. Powyższa kwota wynika z wyliczeń matematycznych bowiem na szkodę E. K. (1) składają się następujące kwoty: 3.500 zł naprawa okna i 3.000 zł pozostałe zabrane przedmioty. Razem daje to kwotę 6500 zł., a nie jak podano w zarzucie aktu oskarżenia 6600 zł . Należy opierać się także na materiale źródłowym w postaci zdjęć odzyskanych przedmiotów. E. K. (1) odzyskała gruby złoty łańcuszek z bransoletką, cienki łańcuszek, 3 złote pierścionki, dwa złote kolczyki / zdjęcia k- 518-554/ oraz konsolę do gry, zegarki, aparat fotograficzny. Są to zwyczajowo cenne i wartościowe rzeczy. Taka ilość wartościowych przedmiotów potwierdza wyliczenie szkody, które zostało dokonane przez Sąd I instancji. Protokół oględzin miejsca

zdarzenia potwierdza uszkodzenia okna. Wbrew zarzutom obrońcy nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia dowodu z opinii rzeczoznawcy. Szkoda nie jest nadmierna i odpowiada średnim cenom rynkowym. O popełnieniu czynu 3 świadczy przeszukanie w dniu 10.09.2014r. garażu znajdującego się przy ulicy (...). Garaż ten wynajmował oskarżony P. D. (1). Podczas przeszukania policjanci ujawnili 22 naboje myśliwskie 12/70 oraz 3 naboje myśliwskie bocznego zapłonu kal. 5 i 6 mm L.. Skazanie za to przestępstwo nastąpiło na podstawie wyników przeszukania, opinii biegłego i w zasadzie na podstawie wyjaśnień oskarżonego, który wyjaśnił, że naboje dostał od myśliwego w zastaw za pożyczone pieniądze. Opinia biegłego wprost stwierdza, że jest to amunicja do broni palnej, o czym oskarżony wiedział skoro ją przyjął w zamian za pożyczone pieniądze. Oskarżony był już karany za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności /k- 3088 tom 15 wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy -Pragi IV K 1451/03 , k- 3066 tom 15/. Odbywał karę orzeczoną wyrokiem łącznym sygn. VIII K 173/04 od dnia 1.02.2000r. do dnia 27.09.2011r. Przystępstwa popełnione w dniu 24.02.2014r. z punktu 4 i 5 zaskarżonego wyroku łączą się ze sobą. Zasadnie Sąd I instancji oparł się na zeznaniach K. J. (1), która przedstawiła okoliczność włamania do jej domu położonego przy ulicy (...) w R.. Zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w zeznaniach B. S. oraz w wynikach przeszukania pomieszczeń należących do bratanka oskarżonego - D. D.. W tym mieszkaniu policjanci znaleźli futro z norek, które pokrzywdzona rozpoznała jako swoją własność, którą skradziono jej podczas włamania do domu w dniu 24.02.2014r. w R.. Sąd I instancji nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego, z których wynika, że futro kupił dla swojej matki i w tym zakresie oparł się na zeznaniach K. J. (1). Rozpoznanie futra uznał za wiarygodne bowiem pokrzywdzona wskazała szczegóły jego wyglądu, które może znać tylko właściciel. Powołała się na to, że przyszyła okrągły guzik, tak aby futro lepiej leżało na jej sylwetce . Rozpoznała je także po kolorze. /karta719 załącznik nr 1/ Tego wiarygodnego rozpoznania nie podważają zeznania pokrzywdzonej, która bezpośrednio po kradzieży z włamaniem do swojego domu szukała skradzionych rzeczy na aukcjach internetowych. Zeznania pokrzywdzonej uzupełniają zeznania B. S., który rozpoznał oskarżonego podczas okazania na żywo, jako mężczyznę, którego widział w pobliżu miejsca zdarzenia. Jednocześnie logika zdarzeń wskazuje, że to właśnie oskarżony -rozpoznany przez świadka wraz z innymi osobami: kobietą i mężczyzną, brał udział we włamaniu do domu pokrzywdzonej K. J. (1) w R.. Świadczą o tym rozpoznawane łącznie te okoliczności, które podał Sąd I instancji w motywach pisemnych do zaskarżonego wyroku. Przede wszystkim na udział oskarżonego we włamaniu wskazuje jego obecność w pobliżu miejsca przestępstwa, w czasie gdy w domu K. J. (1) nikt z domowników nie przebywał. Oskarżony został rozpoznany przez świadka B. S. jako mężczyzna, który posiadał przy sobie przedmioty takie jak futerał do aparatu fotograficznego. Odnosząc się do zarzutów apelacji oskarżonego należy stwierdzić, że pokrzywdzona K. J. (1) wskazała, że podczas włamania do jej domu został skradziony także aparat fotograficzny o wyglądzie przypominającym ten, który zauważył B. S. u oskarżonego, który nadchodził od strony domu pokrzywdzonej. /k-1852/ B. S. ustawił swój samochód tak, aby zablokować wyjazd samochodu M., do którego wsiadł oskarżony. Wtedy oskarżony podszedł do samochodu pokrzywdzonego i użył wobec niego gazu, w sytuacji gdy pokrzywdzony zamierzał telefonem komórkowym wykonać zdjęcie tablicy rejestracyjnej przedniej tego pojazdu. Podejrzenia pokrzywdzonego wzbudziło zachowanie oskarżonego i sposób parkowania samochodu M. bowiem stał on tyłem do garażu z włączonym silnikiem i odsuniętymi bocznymi drzwiami, tak aby znajdujące się w nim osoby mogły szybko odjechać z miejsca zdarzenia. Pokrzywdzony rozpoznał oskarżonego podczas okazania na żywo po twarzy, wzroście, krępej budowie ciała. Oceniając wiarygodność rozpoznania należy stwierdzić, że w okolicznościach podanych przez świadka miał on możliwość dokładnego przypatrzenia się oskarżonemu. Oskarżony nadchodził z przodu w kierunku świadka i w momencie użycia gazu stanął blisko samochodu, w którym świadek przebywał prowadząc obserwację. Zasadnie sąd I instancji to rozpoznanie uznał za wiarygodne. Bezpośrednio po tym zdarzeniu zostało przez K. J. (1) ujawnione włamanie do jej domu przy ulicy (...) w R.. Zbieżność czasu wprost wskazuje, że oskarżony wraz z osobami znajdującymi się w samochodzie M. uczestniczył w dokonaniu włamania do domu K. J. (1) położonego w pobliżu miejsca parkowania M.. Skarżący kwestionują rozpoznanie powołując się na to, że ich zdaniem portret pamięciowy mężczyzny, sporządzony bezpośrednio po zdarzeniu z udziałem B. S. nie odpowiada wyglądowi oskarżonego. Tymczasem portrety pamięciowe nie są tak dokładne jak okazanie na żywo a pokrzywdzony B. S. był pewny swojego rozpoznania. Miał także fizyczne możliwości zaobserwowania mężczyzny, który do niego podszedł gdyż był skupiony na tej czynności a zachowanie oskarżonego ocenił jak podejrzane. Podał szczegóły wyglądu oskarżonego np. okulary z portretu pamięciowego odpowiadają kształtem tym, które nosi oskarżony. Argumenty obrońcy, że portret pamięciowy nie odpowiadał wyglądowi oskarżonego, gdyż M. P. nie rozpoznał w nim P. D. (1) nie jest przekonujący. W dacie zdarzenia oskarżony miał włosy obcięte bardzo krótko, co zmieniło wygląd jego twarzy.

Ponadto skarżący nie uwzględnili tego faktu, że pokrzywdzony B. S. rozpoznał podczas okazania na żywo oskarżonego bez żadnej wątpliwości. Z tych powodów zarzuty skarżących dotyczące braku przeprowadzenia opinii biegłego z zakresu antropologii w celu stwierdzenia czy portret pamięciowy odpowiada wyglądowi oskarżonego nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Nie można podzielić zarzutów oskarżonego dotyczących oceny zachowania świadka B. S.. Oskarżony pomija kontekst całej sytuacji. Przystawienie samochodu, tak aby zastawić wyjazd M. przez świadka B. S. miało na celu uniemożliwienie ucieczki osobom, które podejrzewał o dokonanie przestępstwa, tym bardziej, że już wcześniej w tej okolicy miały miejsce włamania do domów. Sposób parkowania samochodu M. wskazywał, że osoby w nim znajdujące się zachowują się podejrzanie. Działanie świadka było nakierowane na obronę przed kradzieżą i jak się okazało taka kradzież z włamaniem do domu K. J. (2) faktycznie miała miejsce. Potwierdzają to wyniki oględzin domu i wskazane tam uszkodzenia drzwi balkonowych. Świadek zadzwonił pod nr 112 a dopiero potem usiłował pomimo zławienia spowodowanego użyciem gazu przez oskarżonego jechać za samochodem M. i sporządzić zdjęcie jego tablic rejestracyjnych. Jednak nie mógł tego wykonać gdyż ten samochód z tyłu nie miał tablicy. Użycie gazu przez oskarżonego nastąpiło, w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionego mienia. Oskarżony tak jak, podejrzewał świadek B. S. popełnił kradzież z włamaniem wspólnie z osobami znajdującymi się w samochodzie M.. Gaz dostał się do pojazdu przez otwarte drzwi od strony pasażera. Nie jest potrzebny eksperyment procesowy, o co wnoszą skarżący, aby potwierdzić typową sytuację. Gaz uraził pokrzywdzonego B. S. i umożliwił oskarżonemu opuszczenie miejsca przestępstwa wraz ze skradzionymi przedmiotami. Oddalenie wniosków dowodowych przez Sąd I instancji należy ocenić jako zasadne. Obecnie nie można przeprowadzić dowodu z nagrania zgłoszenia pod numer 112. Niezasadnie obrońca powołuje się na brak konsekwencji w zeznaniach tego świadka nie wskazując jednocześnie jakich aspektów dotyczą. Wbrew zarzutom obrońcy świadek zeznawał konsekwentnie a niewielkie różnice w zeznaniach wynikają z niepamięci spowodowanej upływem czasu. Notatka policyjna, którą sporządził policjant P. L. przedstawia ogólny zarys zdarzenia i dopiero zeznania świadka B. S. opisują szczegółowo jego przebieg. /K- 1841 tom VI/ Zeznania świadków K. J. (1) i B. S., które zasadnie uznał za wiarygodne Sąd I instancji wykluczają, aby oskarżony w czasie tego zdarzenia przebywał w innym miejscu. Aby uznać za zasadny zarzut oskarżonego, że materiały operacyjne zawierają dowody, że w czasie przestępstwa w R. przebywał w miejscu swojego zamieszkania w W. przy ulicy (...), należałoby wykazać, że świadkowie K. J. (1) i B. S. z R. ulegli manipulacji policji z W.. Ponadto B. S. nie miał żadnego powodu aby pomawiać o użycie gazu nieznanego mu wcześniej oskarżonego. Taki rozwój wydarzeń jest nieprawdopodobny tym bardziej, że skarżący nie wskazali motywu jakim mieliby kierować się świadkowie pomawiając oskarżonego. Nie można uznać za słuszny zarzut obrońcy, że szkoda poniesiona przez K. J. (1) została określona nieprawidłowo. Sąd I instancji określił ją na kwotę 53 633 zł dokonując zsumowania wartości podanych przez pokrzywdzoną. Przy czym przyjął wartości najniższe na korzyść oskarżonego. Waluty obce zostały przeliczone na złotówki w oparciu o średni kurs tych walut w NBP. Jeśli chodzi o czyn 6 popełniony w dniu 24.07.2014r, polegający na kradzieży z włamaniem do domu J. G. położonego w W. przy ulicy (...) to należy stwierdzić, że ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji jest prawidłowa. Fakt popełnienia przestępstwa wynika z zeznań J. G. i A. G. popartych wynikami oględzin miejsca zdarzenia. Do włamania doszło poprzez wyważenie okna balkonowego. Zasadnie Sąd I instancji stwierdził, że poszlaki układają się w zamknięty łańcuch i rozumując logicznie prowadzą do jedyne wniosku o winie oskarżonego. Łańcuch poszlak tworzą wyniki przeszukania mieszkania oskarżonego położonego przy ulicy (...) w W. przeprowadzone w dniu 10.09.2014r. gdzie na poddaszu policjanci ujawnili telefon komórkowy i biżuterię, które J. G., rozpoznała jako skradzioną na jej szkodę podczas tego włamania. Ponadto na parapecie okna przez, które sprawcy dostali się do środka domu znajdował się odcisk podeszwy buta. Z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w B. z dnia 16.04.2015r. po zbadaniu tego śladu i po porównaniu go do śladów obuwia sportowego znalezione podczas przeszukania w dniu 10.09.2014r. w miejscu zamieszkania oskarżonego przy ulicy (...) wynika, że ślad ten pochodzi od podeszwy lewego buta zabezpieczonego podczas przeszukania mieszkania oskarżonego. Ponadto zostały zbadane ślady daktyloskopijne rękawiczek znalezionych w taksówce, w której zatrzymany został oskarżony w dniu 10.09.2014r. Ślady rękawiczek zabezpieczono podczas badania domu w B. i oraz w domu J. G. przy ulicy (...) w W.. Z opinii wynika, że część śladów rękawiczek wykazuje zgodność grupową z rękawiczkami znalezionymi w samochodzie, którym oskarżony odjechał z B.. /k- 2150 -2190/ J. G. rozpoznała komplet biżuterii, łańcuszek, bransoletkę, 2 klipsy, część rzeczy odzyskała. Sąd I instancji słusznie z opisu czynu, wyeliminował te przedmioty, które pokrzywdzona odnalazła porządkując dom po włamaniu. Sąd odwoławczy dokonał w tym miejscu matematycznej korekty wartości szkody, po odliczeniu wartości tych przedmiotów, które pokrzywdzona odnalazła porządkując dom po kradzieży.

Niezasadnie oskarżony w apelacji zarzuca, że dowody w postaci śladów nie wskazują aby popełnił zarzucane mu czyny. Oskarżony korzystał z rękawiczek i nie pozostawił w miejscach przestępstw śladów linii papilarnych lub innych śladów biologicznych. Jednak wyniki ekspertyz wspierają wiarygodność pozostałych dowodów w postaci zeznań świadków i protokołów okazania. Obrońca zarzuca w apelacji, że budzi wątpliwości fakt, czy przedmioty zwrócone pokrzywdzonym rzeczywiście do nich należały. O weryfikację tych zeznań wnosił oskarżony domagając się przesłuchania w charakterze świadka policjantki E. K. (2) zaś wnioski ten w całości został oddalony przez Sąd I instancji. Zdaniem skarżącej, o tych wątpliwościach świadczą zeznania samych świadków. Zeznająca w tym charakterze M. K. w trakcie rozprawy sądowej w dniu 8 czerwca 2016 r. w zakresie skradzionego tabletu S. (...) zeznała, iż nie za bardzo mogła sprawdzić, czy on był jej. Świadek H. B. (2) (duchowny) w trakcie rozprawy sądowej w dniu 17 czerwca 2016 r. zeznał natomiast, iż: „ Miałem wątpliwości, czy to moje rzeczy, one są typowe, nie wyróżniają się, nie miałem pewności ale Policja powiedziała; że jeżeli nie ma pewności ale nie można wykluczyć; że to są moje rzeczy to proszę wziąć. Co do wszystkich odzyskanych rzeczy były wątpliwości (,,)Nie wiem na 100 %, czy to był mój medal (...) Potwierdzam, dziś bym dał trochę wątpliwości co do tej stanowczości, wtedy też ją wyrażałem ale Policja zapisała jak zapisała". Tymczasem są to zarzuty niezasadne. Świadek M. K. zeznała /k- 2932v, tom 15 /, że rozpoznała tablet (...) utracony podczas włamania do jej domu w B. w dniu 5.08. 2013r. po numerach fabrycznych. Rozpoznanie było więc prawidłowe. Jak wynika z zeznań świadka M. B. oskarżony dał ten tablet córce P. D. (2). Tablet został znaleziony podczas przeszukania mieszkania przy ulicy (...) w W. czyli w miejscu zamieszkiwania córki oskarżonego. Zarzuty apelacji dotyczące rozpoznania przedmiotów przez świadka H. B. (2) także nie można podzielić. Świadek dokonując rozpoznania wskazał na elementy charakterystyczne takiej jak sposób przechowywania drobnych monet pochodzących od wiernych w woreczkach. Także w woreczkach znaleziono monety podczas przeszukania pomieszczeń oskarżonego. Na prawidłowość rozpoznania wskazuje znaczna ilość drobnych monet- kwota ok. 400 zł. Świadek uzasadnił posiadanie tak dużej ilości bilonu. Pieniądze to datki przekazane przez wiernych na tacę. Wśród rzeczy znalezionych w pomieszczeniach oskarżonego świadek rozpoznał także monetę okolicznościową 200 zł z napisem (...) z 1974r. Rozpatrując łącznie te dwa elementy należy wskazać, że moneta okolicznościowa należy do rzadkich rzeczy i w powiązaniu z woreczkiem monet wskazuje na prawidłowość rozpoznania. /k- 2081 tom 7 pokwitowanie, 2082-2083 7 tom/ Zasadnie Sąd I instancji stwierdził, że z upływem czasu pojawiły się u świadka wątpliwości nie tyle co do nieprawidłowości rozpoznania, ale co do stanowczości tego rozpoznania.

Nie można podzielić zarzutów obrońcy i oskarżonego aby istniały wątpliwości czy przedmioty zwrócone pokrzywdzonym rzeczywiście do nich należały. Pokrzywdzeni rozpoznawali przedmioty po cechach zużycia, zadrapaniach i pęknięciach, po naniesionych na przedmioty znakach, charakterystycznych futerałach na aparaty fotograficzne, przynosili zdjęcia posiadanych rzeczy, dokumenty własności lub zawartość urządzeń takich jak dyski komputerów wskazywała na to, że należą do pokrzywdzonych. Prawidłowości rozpoznania nie podważają zeznania świadka K. O., która rozpoznała zegarek marki czajka, chociaż w zawiadomieniu o przestępstwie nie wskazała, że zegarek został jej skradziony podczas włamania do domu w 14.10.2014r. Zasadnie Sąd I instancji dał wiarę zeznaniom tego świadka, która w sposób pewny rozpoznała jako swój ten zegarek. Z zeznań tego świadka wynika, że nie zgłaszała faktu jego kradzieży, gdyż był to zwykły zegarek i nie miał dla niej większego znaczenia, natomiast na pewno znajdował się wśród rzeczy zabranych z jej domu, jednoznacznie wskazała, że jest pewna swojego rozpoznania, podnosząc, że był to jej rozmiar, bransoletkę skracala, bo była za luźna. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka W. O., który także wskazał na pasującą regulację. Słusznie Sąd I instancji stwierdził, że świadek W. O. składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa skoncentrowała się na przedmiotach wartościowych takich jak laptop i złota biżuteria. Przedstawiła także kserokopię faktury nabycia laptopa i zdjęcia skradzionej biżuterii. W tej sytuacji należy uznać, za przekonujące zeznania tego świadka.

Obrońca zarzuca w apelacji, że świadek J. M. (2) rozpoznała zegarek czajka chociaż z protokołu zeznań nie wynika aby został przez nią utracony w wyniku włamania. Okoliczność ta ma potwierdzać zarzut oskarżonego, że pokrzywdzeni rozpoznawali przedmioty, jakie im się podobały nie zaś te, które faktycznie utracili w wyniku przestępstwa. Tymczasem świadek odzyskała zegarek, który wskazała, jako utracony i dołączyła posiadaną przez nią dokumentację. (protokół przeszukania k. 179-197, k. 206-210, zeznania świadka J. M. (1) k. 2034-2035, k. 2930v-2931v, pokwitowanie k. 2036, poświadczenie wraz z listą rzeczy k. 2037-2043, dokumentacja fotograficzna k.

2044-2052, 2053-2069). Świadkowie rozpoznawali rzeczy na wystawie zorganizowanej przez policjantów i opisywali je po cechach szczególnych, związanych z ich użytkowaniem. Z tych powodów rozpoznanie zegarka wśród innych rzeczy utraconych należy uznać za wiarygodne.

Nie można podzielić zarzutów obrońcy, aby zeznania świadków w zakresie doznanych przez nich szkód w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym nie pozwalały na uznanie, że wartości, które Sąd uznał za pewne odzwierciedlają rzeczywistość poniesioną przez nich szkodę zaś brak opinii rzeczoznawcy prowadzi do sytuacji, gdy sąd orzekał na niekompletnym materiale dowodowym. Przede wszystkim należy stwierdzić, że obrońca nie podaje, w jakim zakresie, jej zdaniem, świadkowie zawyżyli wysokość poniesionej szkody. Tymczasem sąd I instancji określając wysokość szkody przyjmował zawsze wartości najniższe na korzyść oskarżonego P. D. (1). Dokonywał także rachunkowej korekty podanych wartości. Żadna z ustalonych przez Sąd I instancji wartości nie przekroczyła ceny rzeczy występującej w obrocie rynkowym. Ujawnienie dużej liczby różnych przedmiotów w miejscach pozostających do dyspozycji oskarżonego potwierdza prawidłowość ustaleń Sądu I instancji o tym, że oskarżony przyjmując te rzeczy od nieustalonych osób wiedział, że pochodzą z przestępstwa. Ilość zatrzymanych rzeczy, ich różnorodność od książek, telefonów komórkowych, laptopów, aparatów fotograficznych, telefonów komórkowych, futer, rowerów i biżuterii świadczy o tym, że oskarżony popełnił przestępstwo paserstwa. Kwalifikacje prawne przestępstw są prawidłowe. Ponadto wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe są dostosowane do zawinienia przy uwzględnieniu skali jego przestępczej działalności, współdziałania z innymi osobami oraz wartości wyrządzonych szkód. Kara łączna nie jest karą niewspółmiernie surową w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 k.p.k. O kosztach obrony z urzędu Sąd odwoławczy orzekł na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Z tych względów Sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Anna Zawadka SSO Marek Wojnar